



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 18. De baptismi tempore, ac primum, illud Ecclesiæ surgentis initio
promiscuum fuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

quoniam hac à dæmonis seruitute in Christi libertatem asserimur. Ego tamen Argolicam aquam ad baptismalis imaginem absolute referre, ausus non fuerim; tum quia singularis loci, siuè vrbes consuetudo perhibetur, ex qua vniuersalis Ecclesiæ ritus exprimi non potest, tum quod plures eo nomine vrbes, in Peloponneso, Thessalia, Acaia, Acarnania, Græcia, & Italia fuerunt, vt, de qua scriptor locutus sit, certò affirmare non possim. Quarè maneat, aquam baptismalem quàm plurimis Gentilium ritibus expressam fuisse, qui ad tres potissimum reducuntur, expiationem à cæde, morte, & spectaculis, lustrationem templi ingressuri, vel facturi, & initiationem. Poterant & plures adduci, sed mihi in infinita rerum similitudine seruare modum quendam, visum præstabilius est. Interim igitur ad alia diuertisse, non erit, opinor, inamcenum, ingratumuè.

Aqua baptismalis
Gentilium
ritibus expressa.

*De baptismi tempore; ac primùm, illud Ecclesiæ
surgentis initio promiscuum fuisse.*

C A P. XVIII.

Baptismi tempus in Ecclesia varium, & multiplex fuit, eius enim quasi nascentis exordio, fidei Christianæ proceres, nulla temporis habita ratione, quoscunque verè salutis avidos nouerant, ereptis opinionum erroribus, solenni ritu piatos, ad Christi fidem adiun-

Baptismus
in Ecclesiæ
Christianæ
primordijs
quolibet
die celebra-
batur.

G

S. Pauli
baptismus.

gebant. Sic Actor. 8. dum Philippus diuini
verbi sementem in hominum nouali faceret,
statim Eunuchus Candacis Aethiopum Regi-
næ, intereundum, salutari baptismo tingi-
tur. Actor. 9. Paulus singulari Dei beneficio,
corporis, animique caligine excussa, mox per
baptismum hæreditariam Ecclesiæ mercedem
adipiscitur. Actor. 10. Petrus intimo Sancti
spiritus hortatu, primo quoque tempore Cor-
nelium, & reliquam turbam baptisimi chara-
ctere obfignat. Demum 16. tam Lydia ob
Euangelij faces à Sila, & Paulo diuinitus illa-
tas, quam custos carceris, quòd aperta nullo
authore ostia, Pauloque, & Silæ vincula sua
sponte excussa essent, illico relictis simulacris,
vni Deo nomina profitentur. Quæ certo, ac
constituto tempore, cum ex improvise facta
fuerint, contigisse, vix est, vt credam. Propterea
S. Ambrosius cap. 4. in Epistol. ad Ephes. quasi
Actorum loca explicaret, de hac consuetudine
sic scribit: *postquam omnibus locis Ecclesiæ sunt cõ-
stituta, & officia ordinata, aliter composita res est,
quam cœperat; primum enim omnes docebant, &
omnes baptizabant, quibuscunque diebus, vel tem-
poribus fuisset occasio: nec enim Philippus tempus
quæsiuit, aut diem, quo Eunuchum baptizaret, ne-
que ieiunium interposuit, neque Paulus, & Silæ
tempus distulerunt, quo Optione carceris baptizarent,
cum omnibus eius, neque Petrus diaconos habuit, aut
diem quæsiuit, quando Cornelium cum omni domo
eius baptizauit.* Quibus verbis satis constat,
omnium gentium magistros in sacris baptis-
malibus homini impertiendis nullum tempo-

tis delectum habuisse. Verum id ipsum etiam ratione conuinci potest Nam Apostolici consilij, & prudentiæ non fuit, primis temporibus, quando benè subactus Domini ager vberri- mos fructus pollicebatur, certam, & præsentē messem longius differre; maximè quia metu- endum erat, ne passim à virgultis, & vepribus iactum Christianæ religionis semen elidere- tur. Addo tantam hominum multitudinem ijs temporibus ad baptismum confluxisse, vt duo- bus diebus, sicut postea, omnium vota expleri nullatenus potuerint: præsertim cum tunc Ec- clesia ministrorum inopia laboraret; nec certa cuiquē munera distributa essent. Quam ratio- nem considerasse videtur S. Ambros. cap. 4. in epistol. ad Ephes. loco supra citato, vt indiffe- rens baptismi tēpus olim fuisse, demonstraret, cuius verba hic pro repetitis haberi placet.

Ingens ho- minū mul- titudo sur- gentis Ec- clesie prin- cipio ad baptismū cōflueb. t.

Solummodo Pascha, vel Pentecosten ministrandis baptismis olim statutam esse.

C A P. XIX.

NON multo post tamen, cum adhuc Pe- trus, & Apostoli Ecclesiæ clauo affide- rent, nec amplius iam ministri baptizandis, sed baptizandi ministris deessent, communis Ec- clesiæ mos obtinuit, vt extra Paschatis, & Pen- tecostes tēpus, nemo baptismatis mysteria ce- lebraret, & quamuis, id ab Apostolis factitatū, nusquam eorum Acta cōmemorenti (nā quod

Baptismus in solo Pas- chate, vel Pentecoste cepit Apo- stolorum tempore.